

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.090/2015/4.szám

A Kúria a dr. Katona János ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Lajkó Henrietta jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. október 21-én kelt 4.K.27.306/2014/7. sorszámú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.306/2014/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 21.000 (huszonegyezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A NAV Bács-Kiskun megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága 2014. február 6-án ellenőrzést folytatott a felperes K-n lévő telephelyén, melynek során adatokat kért a NAV hátralékos adózókat nyilvántartó adatbázisából is. Ebből megállapította, hogy a felperes az ellenőrzés időpontjában 1.926.905 Ft adóhátralékkal rendelkezett. A járőrök felszólították, hogy a tartozás befizetését vagy a tartozással kapcsolatos méltányossági kérelem benyújtását az igazgatóság felé 5 napon belül igazolja. Felperes 2014. február 10-én méltányossági kérelmet nyújtott be az adóhatósághoz, melynek megtörténtét igazolta. A méltányossági eljárást azonban a hatóság hiánypótlás elmulasztása miatt 2014. március 6-án végzéssel megszüntette, mely 2014. április 3-án jogerőre emelkedett. Ezen a napon a pénzügyőri igazgatóság a felperes fémkereskedelmi engedélyét és az ahhoz tartozó fémkereskedelmi telephelyre kiállított betétlapját határozattal visszavonta, és egyúttal felhívta a készleten lévő fémkereskedelmi engedélyköteles anyagok 30 napon belül történő értékesítésére. Hivatkozott a fémkereskedelemlről szóló 2013. évi CXL. törvény (továbbiakban:

Fémtörvény) 6. § (1) bekezdés b) pontja, 9. § (2) bekezdés c) pontja, továbbá a fémkereskedelmi tevékenységről szóló 443/2013. (XI.27.) Kormányrendelet 6. § (5) bekezdése rendelkezéseire.

A felperes fellebbezésében előadta, hogy időközben a nyilvántartott adóhátralékát megfizette, ezért a fémkereskedelmi tevékenység törvényes feltételei helyreálltak. Noha a hátralék befizetése valóban megtörtént, az alperes 2014. június 3-án kelt 2429660838 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában hivatkozott arra, hogy a felperes 5 nap haladékot kapott tartozása rendezésére vagy méltányossági kérelem előterjesztésére. A méltányossági kérelem előterjesztésére tekintettel az eljárás szünetelt, azonban az április 3-án jogerősen megszűnt. Az eljárás megszűnését követő napon sem volt rendezve a tartozás, letelt a jegyzőkönyvben meghatározott 5 napos határidő. Az, hogy a felperes 2 héttel később, április 16-án rendezte tartozását, már nem biztosít jogalapot az engedély visszavonásáról rendelkező határozat megváltoztatásához.

A felperes keresetében kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését az elsőfokú határozatra is kiterjedően. Hivatkozott a Fémtörvény 9. § (2) bekezdés c) pontjára, mely szerint az engedély visszavonásának két feltétele van, egyrészt a fémkereskedelmi engedély kiadásának feltételei közül valamelyik már nem áll fenn, másrészt, hogy a kereskedő a hiányt megfelelő határidő alatt nem pótolja. Álláspontja szerint a hiányosság pótlásra került, a köztartozást megfizette, az engedély visszavonásának nincs helye. Hivatkozott még a Fémtörvény 14. § (2) bekezdésére és rámutatott, hogy az e szerint alkalmazandó közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 94. § alapján legalább 20 napos határidőt kellett volna adni a jogszabálysértés megszüntetésére. A fémkereskedelmi engedély visszavonása nem automatikus, arra akkor van lehetőség, hogyha a kereskedő a megfelelő határidőn belül a hiányosságokat nem pótolja, erre van a Ket. szerinti 20 napos határidő. Ehhez képest 5 napos határidőt kapott a jogkövetkezmények elkerülésére, amely a Ket.-be ütközik, és az 5 napból 2 nap hétvégére esett. Nem tájékoztatták a hátrányos jogkövetkezmények lehetőségéről, ami sértette a méltányos eljáráshoz való jogot.

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.306/2014/7. számú ítéletével mindkét fokú határozatot hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Kifejtette, hogy a perben releváns jogszabályok helyes értelmezése szerint – összevetve a Fémtörvény 9. § (2) bekezdés b) pontját a Ket. 94. § (2) bekezdés és az (1) bekezdés a) pontjával – nincs olyan rendelkezés, amely kizárná a Ket. alkalmazását. Annak figyelembevételétől azzal az indokkal sem tekinthet el az alperes,

hogy közteher-viselési kötelezettség teljesítése a hiányosság tárgya. Megjegyezte a bíróság, hogy észlelte, mely szerint az elsőfokú hatóság az általa kitűzött 5 napos határidő lejártát megelőzően vonta vissza a felperes fémkereskedelmi engedélyét és az ahhoz tartozó betétlapot, ugyanis a határidő tűzésére 2014. február 6-án került sor, erre tekintettel a határidő első napja február 7., a méltányossági kérelem beadása február 10-én történt, azaz a 4. napon. A tartozás befizetésére még ekkor 1 nap állt a felperes rendelkezésére, így korábban hozta meg határozatát a hatóság.

Végezetül megállapította a bíróság, hogy április 16-án rendezte tartozását a felperes, ez pedig a Ket. szerinti 20 napon határidőn belül volt, aminek perdöntő jelentősége van jelen ügyben.

Mindezekre tekintettel az új eljárásra előírta, hogy a Ket. 94. § (1) a) pontjában foglaltakra figyelemmel kell a határidőt megállapítani a tartozás befizetésére, ha a megismételt eljárásban adóhátralék állna fenn. Amennyiben a felperes a jogszerű állapotot ezen határidőben helyreállítja, a Fém törvény 6. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak teljesülnek, a felperessel szemben jogkövetkezmény alkalmazásának nem lehet helye.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen kérte a bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítást, másodlagosan a bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezését. Az elsőfokú bíróság a Fém törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja, 9. § (2) bekezdés c) pontja, a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdés b) pontja alapján a megállapított tényekből helytelen jogi következtetésre jutott. Az alperes álláspontja szerint a Fém törvény 9. § (2) bekezdés c) pontjának szabályozásából és elsődleges voltából következően a perbeli ügyre nem irányadó a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja. A Fém törvény azt deklarálja, hogy a fémkereskedelmi hatóság által meghatározott határidőn belül kell pótolnia a fémkereskedőnek a hiányosságot, a jogszabály kötelező határidőt tehát nem tűz. Ezzel ellentétes értelmezés kiüresítené a Fém törvény 9. § (2) bekezdés c) pontját. A jogalkotó ugyanis a hatóság belátására bízta annak eldöntését, hogy egy adott hiányosság milyen határidő tűzése mellett pótolható. Külön kiemelandó az a garanciális - a Fém törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja szerinti - szabály, hogy olyan fémkereskedő ne kaphasson engedélyt, akinek valamely adó- vagy vámhivatal által nyilvántartott jogerős köztartozása van, továbbá visszavonható legyen az engedély, ha adóhátralék keletkezik. Amennyiben ezt az álláspontot nem osztaná a Kúria, akkor az alperes hivatkozik a Ket. 94. § (2) bekezdés b) pontjára, mely szerint nem alkalmazható az (1) bekezdés a) pontja, ha az abban foglalt határidő biztosítása a közteher-viselési kötelezettség teljesítését közvetlenül veszélyezteteti vagy veszélyeztetné. E körben hivatkozott az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényre (továbbiakban: Áht.) 5. § (1) bekezdés a) pontjára, az Alaptörvény 40. cikkére, és

annak alapján a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 28. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdésére, 29. § (1) bekezdésére. Az adótartozás köztehernek minősül, ezáltal az elsőfokú közigazgatási szerv a jogszabály erejénél fogva nem alkalmazhatta a Ket.-ben foglalt 20 napos határidőt. Ugyanakkor tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a 20 napos határidő teljesítését is. A felperesnek a 2014. február 6-ai ellenőrzés időpontjáig már jogerős adótartozása állt fenn. Az 5 napos határidő február 11. napján járt le, a felperes 10-én nyújtotta be méltányossági kérelmét, amelyet 11-én igazolt. A méltányossági eljárás azonban április 3-án az eljárás megszüntetésével zárult le, mert a felperes nem teljesítette a hiánypótlást. A felperesnek a 2014. április 16-ai teljesítése határidőben történő teljesítésnek nem tekinthető. A bíróság tehát kirívóan okszerűtlenül, logikai ellentmondást tartalmazóan, a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően értékelte a tényállást, és abból téves következtetést vont le. Különösen jogszabálysértő egyben végrehajthatatlan az elsőfokú ítélet új eljárásra vonatkozó rendelkezése. Az eljáró hatóság által figyelembe vehető tényeknek ugyanis azonosnak kell lenniük az alaphatározat meghozatalakor már fennálló tényekkel, ehhez képest a bíróság egy jövőbeli esetleges adótartozást jelölt meg az új eljárás tárgyaként, annak esetére írt elő eljárási szabályokat, mellyel sértette a Pp. 215. §-át, túlterjeszkedett a kereseti és ellenkérelemnél is. Alperes álláspontja szerint új eljárás elrendelésének egyáltalán nem volt helye.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 275. § (1), (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között dönt.

Jelen perben megállapította a Kúria, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a felvett tényállásból a jogszabályok téves értelmezésével helytelen következtetésre jutott. A Kúria maradéktalanul osztja az alperesi felülvizsgálati kérelem érveit, és annak ismételése nélkül csupán azt emeli ki, hogy a Fém törvény, valamint a Ket. egymással a speciális és generális viszonyban állnak. Ez azt jelenti, hogy a Ket. akkor alkalmazható, ha az adott ügykategóriára irányadó különös szabályokat tartalmazó jogszabály másként nem rendelkezik. Jelen esetben a Fém törvény a speciális, amely egyértelműen fogalmaz: a fémkereskedelmi hatóság visszavonja a fémkereskedelmi engedélyt, ha a fémkereskedelmi engedély

kiadásához előírt feltételek valamelyike nem áll fenn és azt a fémkereskedő a fémkereskedelmi hatóság által meghatározott határidő alatt nem pótolja (Fémtörvény 9. § (2) bekezdés c) pont). A Fémtörvény 14. § (2) bekezdése szerint a fémkereskedelmi hatóság eljárására az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni. Egyetért a Kúria az alperes azon álláspontjával, hogy a jogszabály az eljáró vámhatóság számára biztosítja annak egyéni eldöntését, hogy valamely hiányosság pótlására mennyi idő szükséges, tehát az ügyfélnek ahhoz milyen hosszú időt engedélyez.

Jelen per tényállásából látható, hogy a vámhatóság alternatív lehetőséget adott az ügyfél számára azzal, hogy vagy 5 napos határidő alatt az adótartozását megfizeti vagy méltányossági kérelmet terjeszt elő. A 4. napon a felperes benyújtotta méltányossági kérelmét, melyre tekintettel az eljárás szünetelt. Az, hogy a felperes a méltányossági eljárásban nem működött együtt a hatósággal, a számára előírt hiánypótlási kötelezettségnek nem tett eleget, és ezáltal a hatóság 2014. április 3-án a méltányossági eljárást megszüntette, a felperes terhére eső mulasztás volt.

Helytelenül foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor úgy érvelt, hogy jelen ügyre is vonatkozik a Ket. 94. §-ában foglalt legalább 20 napos határidő biztosításának szabálya, melyre tekintettel 2014. április 3-ától április 16-áig - az adótartozás tényleges megfizetéséig - a 20 nap nem telt el. Ezzel szemben a Kúria rögzíti, hogy a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt 20 napos határidőt - a fentiekben részletezett okból - nem lehetett figyelembe venni, ily módon nincs szükség annak értelmezésére sem, hogy a perben fennállt adótartozás a közteherviselési kötelezettség teljesítését veszélyeztetné-e vagy nem. Egyértelműen megállapítható volt tehát, hogy a felperes határidőben nem teljesítette a kötelezettségét.

Abban is osztotta a Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakat, hogy az az elsőfokú bíróság által az új eljárásra adott instrukció egy jövőbeni feltételezett tényállásra vonatkozott, ugyanakkor annak korrigálása a felülvizsgálati eljárásban hozott döntésre tekintettel szükségtelen volt.

A Kúria tehát a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

Rögzíti a Kúria, hogy a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. A tárgyalás tartását a felek

egyike sem kérte, és mivel a Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a 275. § (1) bekezdés pedig a bizonyítást zárja ki, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. A Kúria tehát a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el és a Pp. 272. § (1) bekezdésnek megfelelően a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes elsőfokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2015. június 11.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**